

Gràcies, senyora Navarro, per la... No només per esta pregunta, sinó per la seua trajectòria en esta matèria, i la seua sensibilitat. Perquè efectivament el Consell, la resposta institucional que hem donat en este cas de l'*Aquarius* i en general, perquè no és només el cas de l'*Aquarius*, no sé si l'haviem de valorar nosaltres.

Jo sí que li dic que les ONG i totes les entitats que treballen amb les persones migrants i l'acollida i les persones refugiades han valorat el dispositiu de l'*Aquarius* molt, molt positivament.

Perquè entre altres coses, el que vam fer amb este dispositiu és situar en el centre les persones, en eixa senya d'identitat del botànic. Primer les persones, no? I per tant, i això ho va entendre tot el dispositiu, tots els agents intervinents en el dispositiu, que el primer era l'atenció humanitària, amb tot el que això comportava.

I a rengló seguit, la qüestió de seguretat, identificació, etcètera, que ara li explicaré.

Bé, en tot cas, com vostè sap, l'*Aquarius* arribava el cap de setmana del 9 i 10 de juny al nostre port, amb 630 persones naufragues, després d'un oferiment que havia fet l'alcalde de València perquè este vaixell, que anava a la deriva en la mar Mediterrània poguera atracar en un port segur i tindre un passatge segur.

A partir d'ahí, jo òbviament vaig parlar amb el president de La Generalitat, que justet anava camí a Madrid, i poques hores després el Govern d'Espanya autoritzava que este vaixell atracara en el port de València.

A partir d'ahí, com que ja teníem el protocol de l'operació Esperança Mediterrània, digam estava ja dissenyat arran de la crisi humanitària de Síria, teníem ja la comissió mixta constituïda, havíem treballat en eixe protocol en els diferents departaments de La Generalitat, només va fer falta posar-lo en marxa.

I el que es va fer, a més de posar en marxa este protocol, la comissió mixta es va reunir el dimarts 12 i va decidir, entre altres coses, posar en marxa el pla d'emergència, el pla territorial d'emergència de la Comunitat Valenciana, i constituir el Centre de Coordinació Operativa Integrat, el Cecopi, organisme encarregat de tota l'operació, que es va reunir els dies 13, 14, 15, 16, 17 i 19 de juny. I en què formaren part autoritat portuària, comandància de marina, subdelegació del govern, Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública, Creu Roja, conselleria de justícia, vicepresidència, conselleria d'educació, ministeri de treball, conselleria d'habitatge, Ajuntament de València, ONG i observadors internacionals, Agència Valenciana de Seguretat i Resposta a les Emergències.

I tot este centre d'operacions el que va fer es preparar l'arribada en el sentit en què li he dit, en una missió molt clara, que era atenció primer a la salut de les persones que baixaven.

Atenció, quan diguem a la salut, no només la física, sinó també el suport psicològic, després d'eixa travessia, no només la del barco, sinó la travessia prèvia creuant el desert de Líbia, que en este moment, com vostè diu, és el lloc més

perillós del món. Han mort més persones travessant el desert de Líbia que en la mateixa Mediterrània.

I a partir d'ahí, ja s'entrava en fase d'identificació, de seguretat, etcètera. Si alguna persona havia de ser derivada a hospitals, se n'anava a derivació d'hospital, abans de ser identificada fins i tot, perquè entenguérem que el primer era el factor humanitari.

Cap família, ni persones properes, encara que no tingueren llaç de consanguinitat, devia ser separada i aixina va ser. Es va donar òbviament un tractament especial a aquelles persones que en principi pareixia o eren menors d'edat.

Van ser ateses 226 persones sanitàriament, i de les quals 122 es varen derivar a hospitals. 900 persones varen fer d'intèrprets, perquè una altra cosa, i acabe de seguida, va ser que no vam assignar un intèrpret a cada taula administrativa, sinó un intèrpret a cada persona, perquè les persones que baixaven no hagueren d'estar repetint i repetint la seua història.

Aleshores, cada persona tenia un intèrpret en el qual ja podia fer un llaç de confiança. Quan me referixc al factor humanitari, me referixc a este tipus de decisions.

Es va traslladar, a més, tot el tema de gènere, sabent que moltes de les dones que vénen, per no dir la majoria, vénen d'experiències durant el trajecte fins que apleguen a la mar, d'agressions sexuals, etcètera, i molts dels homes també de tortures...

La senyora vicepresidenta primera:

Presidenta.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...i agressions. Acabe de seguida.

En tot cas, el dispositiu ha sigut felicitat per totes les ONG que han participat en ell. Ara estem fent un memoràndum perquè estic convençuda que eixe memoràndum servirà per a altres casos pareguts a este on allò humanitari és el primer, i on Europa es convertix en el que no devia haver deixat de ser mai, que és un espai de pau, de seguretat i d'acollida, on la gent pot deixar arrere els seus malsons.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, vicepresidenta. (*Aplaudiments*)

L'última pregunta de la vesprada és del diputat no adscrit, Alberto García, també a la vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives.

Senyor García, quan vullga, per favor.

El senyor García Salvador:

Gràcies, presidenta.

Senyor Oltra, en el mes de març li vaig fer diverses preguntes escrites, que tenien a veure amb l'ús de l'estenotípia o subtítol en directe per a persones sordes que comuniquen en llengua oral, preguntes a les quals suposadament vosté em va contestar el primer dia de juny.

I dic «suposadament», perquè de les cinc qüestions plantejades, només he aconseguit dos respostes. En la primera, vosté me diu que ha invertit 1,2 milions d'euros en un contracte per tal de garantir l'accessibilitat de les persones sordes que comuniquen en llengua de signes. El problema és que jo li preguntava per les persones que comuniquen en llengua oral.

I la segona és que vosté me diu que el subtítol en directe, segons vosté, ofereix errors en la traducció i altera la informació original, cosa que no és veritat.

Senyora Oltra, considera vosté que la seua conselleria garanteix l'accessibilitat universal del col·lectiu de les persones sordes, de totes les persones sordes, comuniquen en llengua oral o de signes?

No creu vosté que amb la política d'accessibilitat a la comunicació que du a terme la seua conselleria, esta discrimina i tracta de manera desigual les persones sordes que comuniquen en llengua oral?

Moltes gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor García.

Vicepresidenta. Quan vullga.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, senyor García.

Mire, com vosté sap, l'accessibilitat és una de les actuacions que va ser completament oblidada per l'antic govern del Partit Popular.

I esta deixadesa ha implicat que l'atenció a les persones més vulnerables, persones amb diversitat funcional, s'haja menyspreat un dret que estem en procés de recuperació, en procés de recuperació, a través de nombroses accions transversals en totes les àrees del Consell, no només en la nostra conselleria, perquè entenem que açò a de ser transversal, com indicava recentment una interpel·lació que va formular el diputat Woodward.

Estem actuant per a fomentar i garantir cada vegada major accessibilitat en tots els sentits, òbviament també en la sensorial i tendir cap a la seua universalitat.

A través de l'acció del Consell, fonamentat en l'Acord del Botànic, treballem sota el principi òbviament de no-discriminació i drets de les persones amb diversitat funcional, a la igualtat d'oportunitat, a la integració i a l'accessibilitat universal.

Estem, per tant, desenvolupant els principis generals de la Convenció sobre drets de les persones amb discapacitat, però no ens quedem ahí i ho fem en sintonia amb les metes i els objectius de desenvolupament sostenible, que com vosté sap, van més enllà fins i tot d'esta convenció, en l'Agenda 2030 de Nacions Unides. Eixe és el nostre objectiu, i en eixe estem treballant. *(Aplaudiments)*

El senyor García Salvador:

Jo mai la vaig a censurar per invertir en interpretació en llengua de signes, per a mi és una cosa absolutament necessari. Però anem a posar les coses al seu lloc. Jo la censure a vosté per recordar-li que l'accessibilitat és un dret fonamental per a la inclusió social.

La censure per no fer efectiu el principi de no-discriminació, d'igualtat d'oportunitats i de tracte. La censure perquè sembla que obvia que l'equitat, com a valor humà, el que persegueix és implementar justícia i igualtat d'oportunitats entre homes i dones, respectar les característiques particulars, és a dir, donar-li a cadascú allò que necessita.

La censure perquè sembla ignorar que la llei del 2007 distingeix clarament entre usuaris de llengua de signes i usuaris que necessiten mitjans de recolzament per a la comunicació oral. Una llei que proclama els principis fonamentals que vosté no respecta, el de la llibertat d'elecció i la no-discriminació.

En conseqüència, la llei manifesta que les persones sordes podran comunicar en total llibertat en la llengua oral o en la llengua de signes, i ningú no podrà ser discriminat ni tractat de manera desigual per exercir la seua opció en qualsevol dels àmbits, siga este públic o privat.

Senyora Oltra, la resposta escrita que vosté me va fer arribar és senzillament extravagant. És extravagant per estranya i perquè s'aparta del que és considerat com a raonable, i d'allò que un espera ni més ni menys que de la vicepresidenta del Consell.

No me va respondre a res del que li vaig preguntar. És una maniobra de distracció decebedora, precisament de vosté, que tantes vegades ha fet de la diversitat i l'equitat la seua bandera.

Senyora Oltra, com s'atreuix a dir que la presentació de l'avantprojecte de la llei de serveis socials inclusius no es va considerar l'alternativa de la utilització de la estenotípia perquè, segons vosté, estava garantida l'adaptació de les seves intervencions orals mitjançant la seua conversió a la llengua de signes?

Escolte, les persones sordes o sordcegues que comuniquen en oral no fan ús de la llengua de signes. I per cert, són el 98% de la població amb discapacitat auditiva del nostre país. És això el que entén vosté per accessibilitat universal?

I com s'atreuix a dir que cap persona ho va sol·licitar ni abans ni després de l'acte? Mire, la convenció, la llei general de persones amb discapacitat, l'estatut de persones amb discapacitat ho deixen ben clar: les mesures per tal de garantir l'accessibilitat universal han d'aplicar-se als espais públics urbanitzats.

I la Rambleta ho és. És de titularitat pública i gestió privada. I això és així de clar, senyora Oltra. El dret no se suplica, és obligació de l'administració garantir-lo.

També voldria reflexionar sobre la humilitat i la generositat en l'exercici de la política, senyora Oltra; són estes virtuts morals contraris a la supèrbia, a eixa supèrbia que fa que els polítics sempre estem en posició de la veritat. De vegades ens equivoquem, senyora Oltra, i hem d'acceptar-ho, i vosté s'ha equivocat.

Mire, jo sé que desconec moltes coses però per això pregunto i tracto d'informar-me. Possiblement, vosté hauria de fer el mateix abans de signar segons quines coses.

Senyora Oltra, el subtítol és necessari, eficaç i viable, també per a aquelles persones que tenen altres discapacitats com ara, per exemple, de tipus cognitiu; és útil també per a les persones majors en la seua capacitat de retenció reduïda, o per a persones vingudes d'altres països que encara no dominen la nostra llengua. Per a tots ells, el subtítol en directe és un recolzament bàsic per a poder aconseguir una comunicació íntegra, sense interferències o pèrdues d'informació.

Si no s'utilitza en els actes públics no el donarem a conèixer, i el necessitem per tal de normalitzar la inclusió i la vida autònoma de les persones sordes oralistes. Com qualsevol altre aparell informàtic, és possible que de vegades pugui haver-hi problemes perquè en l'època d'internet, ¿qui no s'ha quedat penjat en l'ordinador o amb el seu mòbil?

Està demostrat que el sistema subtítol millora la interacció oral entre l'emissor del discurs i les persones sordes. La discapacitat, l'accessibilitat universal, també la política té molt a veure amb allò que s'anomena...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyora García.

El senyor García Salvador:

...«cosmovisió», senyora Oltra, la manera de veure i d'interpretar, inclús d'imaginar el món, en este cas el món de l'accessibilitat universal.

Senyora Oltra, les persones sordes oralistes només esperen de vosté una cosa,...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor García.

El senyor García Salvador:

...que siga justa amb ells.

Moltes gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor García.

Vicepresidenta, quan vullga.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor García, jo pensava que venia a preguntar, no a censurar, i jo vinc a respondre, si vosté vol saber.

Perquè, ¡clar que queden moltes coses per fer! ¡Clar que queden moltes coses per fer! Però no només el subtítol, n'hi ha moltes persones que si no és amb pictogrames no saben identificar el món. Aleshores (*veus*), ara em toca a mi, ara em toca a mi.

Mire, efectivament, s'ha fet molt en el que és l'accessibilitat a les persones que tenen diversitat funcional sensorial, molt. I jo li he contestat en la part de llengua de signes i també òbviament sóc conscient que n'hi ha una part d'oralistes. Vosté fa referència a un acte, a un acte en concret on no n'hi havia estenotípia perquè, mire, a un acte en concret que és la presentació de llei de serveis socials.

Mire, en la llei de serveis socials n'hi havia un *power point* on s'explicava, tot el que s'estava explicant oralment estava en el *power point*. I, per tant, no té molt de sentit quan tu tens un *power point* que estàs explicant oralment i, en tot cas, això només servia per a la gent que estava veient-lo per *streaming*, senyor García, perquè els oralistes que tenen implant coclear, si estan en la sala, ho estan sentit.

Aleshores (*el senyor García intervé sense micròfon*), sí, sí,...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor García, anem a vore, deixe que la vicepresidenta... Senyor García, no té vosté l'ús de la paraula, el té ella i ha d'explicar-li com ella considere.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

En tot cas, totes les publicacions de La Generalitat, totes van subtítolades. És de veres que no se subtítola encara en directe, entre altres coses, senyor García –i això li ho deia jo en la resposta–, perquè en este moment encara l'estenotípia

té molts, molts problemes tècnics, molts. Jo, en els dos o tres actes que he estat en estenotípia, li assegure que el que es posava allí subtítulat en moltes ocasions no es corresponia amb el que s'estava diguent.

Estem invertint en formar persones per a poder, amb rigor i amb solvència, donar eixe servei. Clar que a mi m'agradaria donar eixe servei! S'ha estudiat també per a les rodes de premsa del Consell dels divendres, poder-ho fer, i s'està treballant en eixe sentit, i el que de moment podem oferir és el subtítulat en diferit, no podem oferir-lo encara en directe perquè oferir un subtítulat en directe que no correspon al que s'està diguent, senyor García, és pitjor el remei que la malaltia.

I, en tot cas, quant al que és la inversió en programes tant de persones sordes que utilitzen la llengua de signes com en persones sordes que no utilitzen la llengua de signes, els anomenats «oralistes», li diré que es convoquen ajudes, programes i servicis de l'autonomia de persones amb diversitat funcional, el servici de comunicació i informació per a la promoció d'autonomia personal de les persones amb diversitat funcional auditiva desenvolupat per l'entitat Helix –que segur que vosté la coneix–, que integra Aspas Valencia, Aspas Castelló, Apanah, Apanas i Bonaventura; en 2015, Fesord també va tindre ajuda per a la instal·lació del bucle magnètic, en este cas també per al tema dels oralistes; Apanas en 2016, també per a la instal·lació del bucle magnètic; Aspas València, en 2016, per a la instal·lació del bucle magnètic i un sistema d'amplificació; igual que Fundació Fesord en 2016, programar i de reconeixement de veu per al subtítulat i la formació auditiva;...

La senyora presidenta primera:

Senyora vicepresidenta.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...fundació Fesord, també, instal·lació de bucle magnètic i –com veu– ajudes també personals per a audiòfons, que ara són ampliables, vosté s'interessava per això l'any passat, ara ja són ampliables, tal com em vaig comprometre ací, en esta casa.

I, en tot cas, com veu, totes estes són ajudes que han de vore amb les persones sordes oralistes i que abans no existien, senyor García.

Queda molt per fer, ¡clar que sí! S'ha avançat molt, ¡sí! Abans de censurar, abans de censurar, tinga en compte tot el que s'ha avançat en estos tres anys. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, vicepresidenta.

Interpel·lació al Consell, que respon la vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, senyora Mònica Oltra Jarque, sobre la política general en matèria de menors estrangers no acompanyats, que formula la diputada senyora Fabiola Meco Tébar (GP Podemos-Podem) (RE número 106.208, BOC número 285)

La senyora vicepresidenta primera:

Passem, a continuació, al punt número 5, que és la interpel·lació al Consell sobre la política general en matèria de menors estrangers no acompanyats que formula la diputada Fabiola Meco, del Grup Parlamentari Podemos-Podem, i correspon –com saben– la resposta a la vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives.

Quan vullga i estiga preparada, senyora... ¡Ai!, li pose jo el micròfon.

La senyora Meco Tébar:

Moltes gràcies, presidenta.

Bona vesprada, senyories.

Señora Oltra, seguimos hablando de inmigración.

Es indiscutible el consenso que existe sobre la vulnerabilidad de la infancia y de la adolescencia, lo que ya no sé si es tan de consenso es cómo se reacciona ante la vulnerabilidad máxima de los menores extranjeros no acompañados, esos niños, niñas, adolescentes que viajan solos, que llegan solos a España, o a cualquier otro país de Europa, o del mundo, que son extremadamente vulnerables porque se exponen hasta su llega –y aún después– a todos los peligros, a todos, sin excepción.

Por eso merecen toda nuestra atención, toda nuestra inteligencia, y sin lugar a dudas toda nuestra voluntad política en remover todos y cada uno de los obstáculos para trabajar por su felicidad. Por eso esta PNL, señorías, y por eso esta PNL dirigida a usted, señora consellera.

Seguro, señora Oltra, que usted y yo coincidimos en que seguimos construyendo un mundo a nivel mundial, también desde Europa, injusto, inseguro, invivible por los altos niveles que se generan de exclusión, de pobreza, de conflictos políticos y bélicos, y de degradación medioambiental, un mundo hostil que tiene severas consecuencias para la mayoría; las más duras de ese mundo globalizado se manifiestan en que pequeñas personas se ven obligadas por pura supervivencia y afán de mejorar sus condiciones y oportunidades de vida a abandonar su hogar, sus comunidades de origen, emprenden viajes inciertos, inseguros, que muchas veces no llegan a ningún puerto como los de este fin de semana, como los que vienen, como los que vendrán, y que dolorosamente terminan –como indicaba la señora Navarro con anterioridad– en un mar colmado ya de almas sin nombres.

La política de Trump de tolerancia cero con la inmigración ilegal, inhumana e inaceptable es otra muestra palpable de